

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۵/۰۱

داکتر صلاح سعیدی

دوکي او خطاء تاکيدات

افغانستان د نړۍ د بو هېواد په توګه د ملل متحد د سازمان د غړي په توګه په ۱۹۴۷م. کال کې نړۍ په رسمیت پېژندلای او دا پېژندګلوی ادامه لري.

اوس اوس د ایران د بهرنیو چارو وزیر روستی اعلان چې افغانستان به په رسمیت و پېژني او ګویا د امریکي او پاکستان له لومو به یې خلاص کړي، منافقت دی. ایران ځان نه شي خلاصولای، نو طالبان به څنګه خلاص کړای شي؟ ایران کوم مالی او کوم سیاسی امکانات لري؟

که منظور یې د افغانستان په رسمیت پېژندلو نه د طالبانو د حاکمیت په رسمیت پېژندل په افغانستان کې وي، چې دی، نو په دې اقدام او دغه کار د خپلو عنعنوی خادمانو سره، چې همدا اوس، په ایران کې دي، څه کوي؟ د خپل مذهبي او یا روزل شوو پلویانو سرنوشت او بیا د حاکمیتونو د عنعنوي مشروعیت مسأله خو پر خپل ځای پاتې شوه! د ایرانی جانب دغه موقف او اقدام راته په منافقت بنکاري، کنتر اپر دوکتیف، معکوسه نتیجه لرونکی حالت او عملاً، په دغه موقف او کار، ایران د طالبانو د حاکمیت د ړنگولو پروسې سره د مرستې خیال لري. دوی په دې توګه طالبان د امریکایی موجوده مالی امکاناتو او مرستو محروم او په دې توګه د طالبانو سره منافقت کوي.

- په تېرو شلو کلو کې د جمهوریت په نظام کې د پراخ بنسټه، د قومي او دیني او ژبنيزو د توازن د ساتلو تر بهاني او تر نامه لاندې په حاکمیت کې قومي او ژبني شرايطونه او تجارتونو، ته لمن وهل شوه او دا شرايطونه عمداً تقویت کړای شول ترڅو اسلامي او افغاني وحدت مات کړای شي او د بهرنیو د مداخلو فرصت او احتیاج، دوامداره کړای شي او دا شرارت عملاً کامیاب هم وه! افغانان یې سره وځنګول او سره واچول او لا هم ځنګول غواړي. هو د حاکمیت په جوړولو کې د پراخ بنسټه حاکمیت تر بهاني لاندې د اسلامي وحدت ماتول او د افغانیت، شهروندی او بو وګړي بوي رايې نه وتل او ګویا پراخ بنسټه حاکمیت باندې له پورته تأکید کول، او د ملت د انتخاب پر ځای د استخباراتی انتخاب لار، هماغه د پردو د اجنتانو او ګوډاګیانو داخلول او نصبول، په افغاني حاکمیت کې د شرارت لار ده او د قبول نه وه او نه ده. په همدو بهانو د لمړي بن د توافقاتو په پایله کې د پردو د اجنتانو حاکمیت مېنځ ته راغی او د افغان ملت اولویتونه مطرح نه وه!

د نړۍ د مالیو ورکونکو د پیسو او وینو په زور بی ځایه او بی نتیجې مصارف وشول او د مصارفو په تناسب نتایج اصلاً د مقایسې او پرتلي وړ نه وه او نه دي!

زمونږه او د معقولیت مطالبه د متداول مشروع نظام ایجاد چې په دوامداره توګه کار کول او هغه د ملت انتخاب وه او دی. د سیاست او بني دولتداري حکم د خلکو د حاکمیت او د مسلمان مجاهد ملت انتخاب د اسلام په چوکات کې د حل لار وه او ده! داسې سیستم، نظام او حاکمیت چې بشریت تجربه کړای او وجود لري! ټاکنې چې هند کې او باقي مستقري نړۍ کې کېدای شي، په افغانستان کې ولي د ښو قوانینو په نافذولو ولي نه شي کېدای؟! د ملت او سلیم عقل او انساني پوهې همدا غوښتنه ده او پر اقوامو او مذاهبو له پاسه تأکید د حل لار نه ده او ګویا پوزیټیف دیسکرمینشن کې افراط او غلو ده!

مونږ د متداول مشروع نظام او حاکمیت منلو ته متناسب کارکولو پروسه، او تابیایو نیولو باندې باور لرو او دا په عالم اسباب کې د حل لار بولو!

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خبر و لولئ

د روسی جانب د طالبانو د حاکمیت په هکله د روسی اعلامی هدف او موخه هم منافقت دی چې غواړي د امریکایانو سره د مسابقی په لار کې خپلې ګټې خوندي کړي چې اوږد مهاله، ناشوني ده!
د روسانو د خارجه چارو له وزارت نه د بناغلي ګالوزین تاکید چې گویا: د سرپرست حکومت په پراخبنسټه حکومت پر جوړېدو به مشکل حل شي، او منظور یې بنکاره، له پاسه او د ملت له انتخابه پرته ددوی مهري او اجنتان حاکمیت کې داخلول دي، له بړه د حل لار نه وه او نه ده! دا تاکید یو خطاء تاکید او دوکه وه او ده!

– که مسکو له کابل سره د امریکي په تقابل کې خپلې اړیکې پراخوي، نو د افغانستان د خلکو د حقوقو مسأله بیا څه شوه او چېرې قرار لري؟

– د روسي میخایل ګالوزین له قوله لیکي چې هغه ازبیکستان ته په سفر کې ویلي: «د طالبانو د حکومت رسمیت پیژندلو مسئله د یوه ټولګډوني حکومت په جوړولو پورې اړه لري. داسې حکومت چې د افغانستان د ټولو قومونو، مذهبونو او سیاسي ګوندونو استازي پکې ګډون ولري.»

بیا هم منافقت او له پورته او حاکمیت کې د خپلو اجنتانو داخلول دي، د خپلو اهدافو د ساتلو مرکزي بعد او اړخ تعقیبوي!

حکومت یو کاري، برنامه محوره ټیم وي او د شل کلن جمهوریت حاکمیت ددغه برنامه محوری په خلاف د قومي، ژبنیز او مذهبي ملاحظاتو تر نامه لاندې یو غیر متجانس او بی کاره ترکیب وه.

د طالبانو موقف دغه برخه کې روښانه وه او دې چې: ددوی اوسنی حکومت ټولګډونی دی او د ټولو قومونو استازي پکې شته دي.

دا تاکید هم خطاء وه او خطاء دی او تر ټولو د مخه د دولتداری له اصولو بې سوادې او بې خبرې او ځان غولونه وه او ده!

– د طالبانو د بناغلي شاهین تاکید چې اوس اوس د افغانستان د طالبانو حاکمیت کې د تېرې ادارې پنځه زره مامورین کار کوونکی د تېر حاکمیت بولي، خطاء تاکید وه او دی. افغانان خپل وطن کې او حاکمیت کار کوه او کوي.

دوی بهر ته تللي افغانان د بنکېلاک پلویان بولي چې دا تاکید حد اقل سیاسی احمقانه اظهارات او نا شایسته دي!

مشروع حاکمیت او مشروع حاکمیت ته په متداوله ډول کار کول پواځې پر تخصص او ورته قومی او مذهبي ویش باندې د مسایلو او دغه اړخونو نه نادرسته او خطاء کارونه ده!

مرکزي مسأله د حاکمیت د متداول مشروعیت او د بنو، متداولو، مدونو، مشروع قوانینو د حاکمیت او هر اړخیز تطبیق ته کار او اولویت ورکول دي.

دغه برخو کې نیمچه او د افراط او تفریط سره غولونې د حل بنیادي لارې نه وي او نه دي.

د مثال په ډول د اکسفورډ د پوهنتونه د استادانو تخصصي حاکمیت او اداره، جوړولو، په یقین تجرید شوي او ضعیفه غیر اداره ده.

د هند په معاصر تاریخ او زموږ په یاد چې د راجیوګاندي د حزب په هند کې د انتخاباتو وړل او بیا په دې توګه مشروعیت تر لاسه کول او بیا صدر اعظم او صلاحیت متخصص بناغلي من موهن سنگ او د هغې کابینې ته،

سپارل تاریخي وطن پالنه او درستی دولتداری باندې پوهېدل او د حل درستی لارې ته اولویت ورکول دي چې په تأسف سره په ډېرو روسته پاتې هېوادو کې یې مثال نه شته او په دولتداری کې دغه روسته پاتې هېوادو، عملاً خطاء لارې غوره کړې او یا پرې تمیل شوي دي!

نور تفصیل هم لرم!

داکتر صلاح سعیدی

۲۰۲۴/۴/۳۰

۰۰۴۴۷۸۸۶۴۷۴۶۳۸